

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Denisou Kalfeřtovou dne 22. 4. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi]

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 11 (jedenácti) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 30. 11. 2020, č. j. 2 T 145/2020-80, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 25. 2. 2021, č. j. 55 To 24/2021-118.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současnosti vykonává.
2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
3. Z uvedeného pro odsouzeného vyplývají ke splnění 3 podmínky, a to 1) vykonání nejméně jedné poloviny celkové délky trestu, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní predikce vedení řádného života po podmíněném propuštění.
4. Ad 1) Odsouzený byl omezen na svobodě vazebně od 25.9.2020, do současného výkonu trestu odnětí svobody byl převeden v únoru 2021. Vykonává 11 měsíční trest odnětí svobody, který mu uplyne 25.8.2021. Polovina celkové délky trestu po započtení vazby uplynula dne 10. 3. 2021. První podmínka je tak splněna
5. Ad 2) Dle zprávy věznice je odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody zatím krátce proto, aby mohl být podrobněji hodnocen. Program zacházení mu byl stanoven 6.4.2021, prozatím tak nebyl vyhodnocen, k tomu dochází až po uplynutí tříměsíčního hodnotícího období. Je ve II: přístupné skupině vnitřní diferenciaci. Pracovně zařazen není. Zatím nezískal žádnou kázeňskou odměnu, ani mu nebyl uložen kázeňský trest. Soud tak s ohledem na výše uvedené hodnotí druhou podmínku prozatím jako nesplněnou, neboť odsouzený vzhledem k dosavadnímu výkonu vazby zatím v samotném výkonu trestu neměl dostatečný časový prostor pro splnění stanovených kritérií. Z pohledu komplexního hodnocení chování odsouzenému mu skutečnost, že jde o „krátký“ (několikaměsíční) trest příliš neprospívá. Za druhou stranu však skutečnost, že odsouzený ve výkonu trestu nebyl dosud kázeňsky potrestán, a přistupuje k výkonu svých povinností ve výkonu trestu tak, jak má, což lze prozatím hodnotit průměrně, nesvědčí o tom, že by šlo o nějak výjimečný a vzorný přístup k výkonu trestu, jak je pro splnění této podmínky třeba.
6. Ad 3) Soud při hodnocení třetí podmínky vychází ze 3 dílčích kritérií, a to zajištěného bydlení a zaměstnání, hodnocení věznice a trestní minulosti odsouzeného.
7. Odsouzený má pro případ podmíněného propuštění zajištěné bydlení u své matky, což doložil písemným příslibem. Ohledně práce u veřejného zasedání uvedl, že nastoupí u PEKM Kabeltechnik, kde pracuje přítel matky. Písemný příslib však nedoložil.

8. Dle hodnocení věznicí se možnost resocializace odsouzeného jeví jako méně příznivá, je potřetí ve VTOS a bude záležet, jak změní svůj přístup k životním hodnotám.

9. Jak bylo uvedeno výše, soud při hodnocení třetí podmínky přihlíží též k trestní minulosti odsouzeného. V rejstříku trestů má odsouzený evidování celkem 11 záznamů, kdy se jedná především o recidivu maření výkonu úředního rozhodnutí a majetkovou trestnou činností. Odsouzenému přitěžuje, že se trestné činnosti, za níž nyní vykonává trest, dopouštěl v době, kdy měl práci, dle jeho vyjádření „jezdil jsem do práce do místa mimo dosah veřejné dopravy“. Proto příslib práce (navíc nepodložený) však v tomto případě nehraje významnou roli pro hodnocení podmínky, zda povede v budoucnu řádný život. Naopak je podstatné, že odsouzený již byl dvakrát ve výkonu trestu odnětí svobody a poté opět mařil. K jeho předchozím trestům odnětí svobody: v prosinci 2014 ukončil svůj první nepodmíněný trest (za nevykonané OPP) a již několik dní poté řídil vozidlo přes uložený zákaz (4.1.2015). Během tří měsíců po propuštění z výkonu trestu byl odsouzený třikrát přistižen při této činnosti (leden, 2x březen 2015). Činil tak z majetkových důvodů. Za to byl odsouzen rozsudky z února, března a května 2015 (ORT ad 7,8, 9) k nepodmíněným trestům odnětí svobody ve výměře 10, 12, 8 měsíců. Následně mu byl nařízen i výkon původně podmíněného trestu v trvání 2 let (ORT ad 6). Uvedené tresty vykonával v celku od března 2015 do září 2019. Další trestné činnosti se pak dopustil skutky z července až září 2020. Jde o odsouzení (ORT ad 10, 11), z nich nyní vykonává trest. Z výše uvedeného je zřejmé, že odsouzený je recidivistou, k jehož nápravě nevedly ani předchozí dva tresty odnětí svobody, zvláště pak druhý, dlouhý pobyt ve výkonu trestu (4,5 roku). Z jeho přístupu je zřejmý dlouhodobý a nedostatečný despekt k dodržování povinností, do budoucna tak nelze vyloučit vysoké riziko páčání trestné činnosti stejného charakteru. S přihlédnutím k tomu, že v současnou chvíli nejsou splněna ani kritéria pro hodnocení jeho polepšení ve výkonu trestu, nelze než konstatovat, že ani třetí podmínka není splněna.

10. Vzhledem k výše uvedenému soudu žádost odsouzeného podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku jako předčasnou zamítl. Zde je vhodné připomenout, že institut podmíněného propuštění je institutem zcela výjimečným, nikoli nárokovým, jehož využití přichází v úvahu pouze v případě, kdy soud dospěje k závěru, že účelu výkonu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve, než dosažením jeho celkové délky (srov. III. ÚS 284/01). K tomuto v případě odsouzeného dosud nedošlo, naopak je třeba, aby nadále uložený trest vykonával.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost ve lhůtě tří dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. Právo stížnosti nenáleží tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Liberec 22. dubna 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. května 2021.